

XVI. 2. Ἡ δ' ἐλέα, εἴπερ ἄλλος τις τῶν ὀρνίθων, εὐβί-
 οτος, καὶ καθίζει θέρους μὲν ἐν προσηνέμῳ καὶ σκιᾷ, χειμῶ-
 νος δ' ἐν εὐηλίῳ καὶ ἐπισκεπεῖ ἐπὶ τῶν δονάκων περὶ τὰ
 ἔλη. Ἔστι δὲ τὸ μὲν μέγεθος βραχὺς, φωνὴν δ' ἔχει ἀγαθὴν.
 5 (3) Καὶ ὁ γνάφαλος καλούμενος τὴν τε φωνὴν ἔχει ἀγαθὴν,
 καὶ τὸ χρῶμα καλὸς, καὶ βιομήχανος, καὶ τὸ εἶδος εὐπρε-
 πής. Δοκεῖ δ' εἶναι ξενικὸς ὄρνις· ὀλιγάκις γὰρ φαίνεται ἐν
 τοῖς μὴ οἰκείοις τόποις.

XVII. 4. Ἡ δὲ κρῆξ τὸ μὲν ἦθος μάχιμος, τὴν δὲ διά-
 10 νοιαν εὐμήχανος πρὸς τὸν βίον· ἄλλως δὲ κακόποτμος
 ὄρνις. Ἡ δὲ καλουμένη σίττη τὸ μὲν ἦθος μάχιμος, τὴν δὲ
 διάνοιαν εὐθικτος καὶ εὐθήμων καὶ εὐβίος, καὶ λέγεται
 φαρμάκεια εἶναι διὰ τὸ πολυῖδρις εἶναι· πολύγονος δὲ καὶ
 εὐτεκνος, καὶ ζῇ ὕλοκοποῦσα. (5) Αἰγωλιὸς δ' ἐστὶ νυκτι-
 15 νόμος καὶ ἡμέρας ὀλιγάκις φαίνεται, καὶ οἰκεῖ καὶ οὗτος
 πέτρας καὶ σπήλυγγας. Ἔστι γὰρ δύσθυμος, τὴν δὲ διάνοιαν
 βιωτικὸς καὶ εὐμήχανος. Ἔστι δὲ τι ὀρνίθιον μικρὸν ὃ κα-
 λεῖται κέρθιος· οὗτος τὸ μὲν ἦθος θρασὺς, καὶ οἰκεῖ περὶ
 δένδρα, καὶ ἔστι θριποφάγος· τὴν δὲ διάνοιαν εὐβίος,
 20 καὶ τὴν φωνὴν ἔχει λαμπράν. Αἱ δ' ἀκανθίδες κακόβιοι καὶ
 κακόχροοι· φωνὴν μέντοι λιγυρὰν ἔχουσιν.

ΚΕΦ. ΙΖ.

XVIII. Τῶν δ' ἐρωδιῶν ὁ μὲν πέλλος, ὥσπερ εἴρηται,
 ὀχεύει μὲν χαλεπῶς, εὐμήχανος δὲ καὶ δειπνοφόρος καὶ
 ἔπαγρος· ἐργάζεται δὲ τὴν ἡμέραν· τὴν μέντοι χροὰν ἔχει

1. Εἴπερ] ὥσπερ Bk. — 8. Μὴ οἰκείῃς] Fort. μεσογείοις — 16. Δύσ-
 θυμος] δίθαλλος Bk.